

Galeria Sztuki Starożytnej Muzeum Narodowego w Warszawie została zamknięta dla zwiedzających w lipcu 2011 roku. Po blisko dziesięciu latach jest gotowa do ponownego otwarcia. Nowa galeria to efekt wspólnej pracy i zaangażowania wielu kuratorów, badaczy antyku, konserwatorów, pracowników i kolejnych dyrektorów Muzeum. Jest w niej eksponowanych około 1,8 tys. uporządkowanych chronologicznie zabytków starożytnych cywilizacji Egiptu, Bliskiego Wschodu, Grecji i Rzymu. Zostały one poddane niezwykle starannej i gruntownej konserwacji, dzięki czemu odzyskały swój starożytny blask.

Tradycje kolekcjonowania pamiątek antyku w Warszawie sięgają czasów króla Władysława IV, a ich prawdziwy rozkwit to XVIII i XIX wiek. Pierwotnie znaczna kolekcja zabytków antycznych znajdowała się w powołanym w 1862 roku Muzeum Sztuk Pięknych, przekształconym później w Muzeum Narodowe w Warszawie. Z czasem kolekcja starożytności warszawskiego Muzeum coraz bardziej się powiększała, m.in. dzięki wybitnym archeologom Uniwersytetu Warszawskiego współpracujących z MNW. Z Galerią Sztuki Starożytnej związane są największe sławy polskiej archeologii, profesorowie: Kazimierz Michałowski, Jadwiga Lipińska, Witold Dobrowolski i Maria Ludwika Bernhard. Warto zwrócić uwagę, że wszystkie eksponaty składające się na kolekcję starożytności Muzeum Narodowego w Warszawie, zostały pozyskane w sposób zupełnie legalny, często przekazywane jako wyraz wdzięczności za pracę polskich naukowców.

Stała galeria poświęcona sztuce starożytnej powstała w Muzeum Narodowym w Warszawie w 1938 roku, tuż po otwarciu nowo wybudowanego gmachu w Alejach Jerozolimskich. Z wyjątkiem okresu II wojny światowej, gdy jak większość polskich zbiorów, warszawska kolekcja poniosła dotkliwe straty, galeria starożytna działała nieprzerwanie do 2011 r. Wówczas, biorąc pod uwagę zarówno nieaktualną formę prezentacji zabytków, jak i stan wnętrz muzealnych, ówczesna dyrekcja Muzeum podjęła decyzję o remoncie galerii i rearanżacji ekspozycji. Intensywne prace ruszyły w roku 2017 i objęły 9 sal o łącznej powierzchni 716 m².

Na wystawie można będzie zobaczyć m.in. tajemniczy sarkofag, skrywający w sobie mumię nieznaną kobiety. Zaprezentowany zostanie także niemal 10-metrowy, zapisany hieroglifami i ilustrowany papirus z Księgą Umarłych. Będzie też można spojrzeć w oczy szakalogłowego boga Anubisa, który – jak wierzyli Egipcjanie – pełnił rolę strażnika zaświatów. Będzie można podziwiać bogatą ekspozycję greckich waz, które opatrzone przedstawieniami z mitologii i życia codziennego. Wiele z prezentowanych obiektów powstało, by uwiecznić przemijające piękno (np. rzeźba Antinousa, ukochanego cesarza Hadriana) lub upamiętnić pielgrzymki do świętych miejsc. Wzruszają też dzieła poświęcone zmarłym, jak np. sarkofag ze sceną wyścigów rydwanów, który nieznanymi nam rzymscy rodzice ufundowali swojemu zmarłemu dziecku oraz piękna twarz chłopca na portrecie trumiennym, pierwotnie przytwierdzonym do zabandażowanej mumii, a pochodzącym zapewne z oazy Fajum w Egipcie.

Zbiory prezentowane w Galerii Sztuki Starożytnej są w większości własnością Muzeum Narodowego w Warszawie. Część ekspozycji stanowią też depozyty Muzeum Luwru i prywatnego kolekcjonera Alexandra Guttmanna.

Źródło: MKiDN